

Porin

O

R

Taidekoulu

F

O

Laura Nieminen

I

O

2010-2011

- Kuvanveisto

- Refersinta
- Torso

- Grafiikka

- Miten grafiikkaa tehdään
- Akvatinta
- kahden levyn grafiikka
- Värisävy
- Monotypia
- Carborundum

- Piirustus ja maalaus työt

- Luurankomalli
- Tilan maalaus
- Valotus ja varjostus
- Kasvo maalaukset
- Akryylimaalaus
- Mustetyö

KUVANVEISTO

Refersinta

Ihan ensimmäiseksi aloimme tekemään Refersintaa. Siinä täytyi ottaa huomioon pohjan paksuus. Se ei saanut olla ohut. Veistoksen teemana oli liike. Minulle tuli ensimmäisenä mieleen oksat lainehtelemassa merellä. Niinpä päätin tehdä abstrakti taitteen, jossa kaiversin syviä uuria, jotta ne näyttäisivät hiekkarantalta. Ja oksat lisäsin päälle. Aikaa muovailuun oli yksi päivä

Seuraavana päivänä sai jatkaa hiukan aikaa, ja sen jälkeen laitettiin kipsiä valumaan työhön. Aluksi kipsin valmistaminen oli outoa, koska en ole koskaan aikaisemmin tehnyt sitä. Kaikki meni hyvin, kunnes alkoi se vaikein, hermoja pidättelevä osuus: Kipsin ottaminen pois urista. Jos olisin

tehnyt työn niin, etten olisi laittanut uria vaan olisin vaikka kohoittanut sitä, olisin löytänyt työni paremmin. Kolhin työtäni, kun en erottanut ympärillä olevaa kipsiä työn kipsistä (Työn kipsissä on selvästi sileä pinta. Urteen kohdat muistutti ympärillä olevaa kipsiä.) Muutamia kohtiin paikattiin kipsillä ja hiottiin sileämmäksi ja kuivumisen jälkeen hiottiin hiekkapaperilla sileämmäksi.

Myöhemmin aloitettiin käsittelemään pintaa. Laitoin oksalakkaa ja sen jälkeen maalasin sen ruskehtavalla sävyllä.

Olen tyytyväinen ensimmäiseen kipsityöhöni. Ruskea sävy tuo hyvin esiin rantamaisuuden.

Torso

Seuraavaksi aloitimme tekemään torsoa savesta. Teimme mallista pienemmän version kuusi viikkoa. Sen täytyi olla lähes identtinen alkuperäiseen verrattuna.

Kun savityö tuli valmiiksi, menimme valmistamaan kipsiä siihen. Kipsiä täytyi laittaa ensin etupuolelle ja sitten takapuolelle. Niinpä valmistimme ensin savesta "muurin" eli savikaulus, joka jakaa torson etu- ja takapuoleksi. Kipsiä laitetaan ensiksi etupuolelle niin että se peittyi ja niin korkealle, kunnes savikaulus tulee vastaan. Kipsin kuivuttua poistettiin kaulus ja työ käännettiin. Pyöreäkärkisellä veitsellä tehtiin lukot muotin reunaan. Sen jälkeen rasvattiin muotin reuna. Valmistettiin kipsivelli ja toistettiin samat vaiheet, kuin kappaleen toisella puolella. Kun kipsi oli täysin kovettunut, muotin osat irrotettiin toisista lyömällä varovasti taltalla muotin saumoja. Kun se on avattu, otetaan savi pois ja pestään muotti savesta.

Muotti rasvattiin ja sidottiin kiinni toisiinsa remmillä. Valmistettiin pieni määrä kipsivelliä saumoihin, jottei valukipsi pursua saumoista. Kuivuttuaan valmistettiin valukipsiä ja sitä kaadettiin muottiin, joka makasi ämpärissä. Kun valu oli kuivunut, otettiin taltta ja vasara käteen ja avattiin muotti. Parin pienen korjailun jälkeen alettiin hioa hienolla hiomapaperilla ja käsiteltiin oksalokalla ja vahalla.

Tämä kipsityö meni helpommin, kuin aikaisempi työ, mutta muotin avaaminen tuotti jälleen kerran tuskaa. Olin varovaisempi, kuin edellisellä kerralla, mutta silti taltta-arpia näkyy veistoksessa. Mutta loppu viimeksi olen tyytyväinen torsooni ja se näyttää melkein samanlaiselta kuin alkuperäinen.

GRAFIikka

Miten grafiikkaa tehdään?

Leikataan kuparilevystä oikean kokoinen pala. Levy ei saa olla vino, muuten se näkyy lopputuloksena huonona

Pohjaan sivellään oksalakkia. Kuivuttuaan aloitetaan rapetsaus - suttaa neulalla.

Mitä paksumpi viiva, sitä kauemmin levy on happoliuoksessa. n. tunti täytyy olla yhteensä hapossa.

Valmis Piirros pestään sinonyylillä jonka jälkeen voi laittaa painoväriä.

Grafiikkaa varten on oma paperi, jota laitetaan veteen likomaan 15 minuutiksi. Paperista kuivataan ylimääräinen vesi ja sen jälkeen asetetaan laatta ja ajetaan mankelin läpi.

Teos onkin valmis.

Grafiikkatyö

Ensimmäinen grafiikka työ onnistui hyvin, vaikka putsaustyötä täytyy hioa. Jatkossa täytyy muistaa, että jos haluaa piirroksen osat tietyille kohdille, pitää tehdä työ peilikuvana. Tässä kuvassa se ei minua haittaa.

Akvatinta

Kun kupari pintaan on tehty viivat, aloitetaan pölyttää hartsipölyä kupariin. Pinnan täytyy täytyä sopivasti. Ei liian paljon eikä liian vähän. Sitten se asetetaan kaasutulelle niin kauan, kunnes pöly haihtuu pinnasta. Annetaan jäähtyä ja sen jälkeen maalataan "nollakohtat". Sitten laitetaan happoon likoamaan ja otetaan pois n. minuutin kuluttua. Ja seuraavaksi maalataan uudestaan. Nollakohta tarkoittaa sitä, että valmiissa työssä ei tule

mustetta vaan se kohta jää valkoiseksi. Mitä kauemmin syövyttää, sitä tummempi pinta. Kun kaikki kohdat on maalattu oksalakkalla, laitetaan mustetta kuparipintaan ja otetaan vedos.

Ensimmäinen akvatintatyöni. Täytyy sanoa, ettei tullut ihan niin kuin halusin. Nollakohtien maalaaminen oli hankalaa ja ajatukset karkasi kädestä. Hahmon ei kuulunut alun perin kuulua valkoiseksi, mutta ei se noinkaan paha ole. Loppujen lopuksi teos ei ole sen hassumpi. Siinä olen onnistunut tuomaan jännittävän tunnelman. Hahmo on minun sarjakuvahahmo ja aion käyttää sitä sarjakuvassani.

Kahden levyn etsaus

Grafiikkatyö, jossa on kaksi väriä, on tehty kahdella laadalla. Ensiksi täytyi leikata samankokoiset kuparilevyt, jossa toiseen

tehdään akvatinta. Toiseen levyyn piirrettiin vain se, jota haluttiin toiseksi väriksi. Kun toinen levy on valmis, aloitetaan laittamaan painoväriä molempiin. Ensiksi laitetaan isoon mankeliin levy, jossa on vain muutama kohtaan maalattu ja seuraavaksi akvatintalevy. Tässä täytyy olla tarkka, ettei levyt mene vinoon. Muuten siitä tulee vinksahantunut. Kun levy on laitettu paikalleen, ajetaan se uudestaan mankelin läpi.

Kaksi levyinen työ oli minusta haastava, muttei mahdoton. Jouduin tosin etsimään kissalle sitä oikeaa sävyä ja lopulta löysin sen monen yrityksen jälkeen. Loppujen lopuksi kisusta tuli suloinen ja hyvälle mielelle tuova kuva.

TPLa/6

Laura Nieminen

Värisävy etsaus

Värisävy grafiikka tehtiin samalla tekniikalla kuin akvatintakin, mutta siinä täytyi olla jokin muu väri. Työni nimi on Nerissa. Nerissa on teini-ikäinen tyttö, joka ei välitä koulunkäynnistä, koska hän halusi lähteä maailmalle. Hahmo on minun tekemäni ja se seikkailee sarjakuvassani. Tämä työ on onnistunut minusta, koska opin viimeinkin putsaamaan laatan oikein.

Monotypia

Tämä on offsetpellille tehty työ, johon ei ole käytetty terää. Vain siveltimellä on maalattu painoväreillä, johon on lisätty reippaasti öljyä, jotta se juoksisi paremmin.

Tähän työhön minulla oli selvä visio millainen siitä tulee, eli kaksi rakastunutta kissaa istuu rannalla katsoen yön merta. Lopputulokseksi tuli kutakuinkin juuri sellainen kuin halusin.

Carborundum

Carborundum on myöskin tehty offsetpellille ja meininki on sama kuin monotypiaa tehdessä, mutta toisin kuin se, tästä pyyhittää ylimääräinen painoväri pois.

”Viidakon tiikeripentu” on kahteen kertaan vedostettu ja molemmista tuli erilaisia. Itse pidän siitä, jossa on mustat silmät, koska siinä näkyy paremmin ilmeet.

Toinen työ on abstrakti työ, joita välillä tykkään maalata tauluja. Tämän työn jäljestä tykkään erityisesti, koska se on hyvin put-sattu.

PIIRRUSTUS JA MAALAUUS

Luuranko malli

Tehtävässä täytyi piirtää luurangosta mallia ja samalla harjoitella mittasuhteiden mittaamista. Ruskeaan paperiin täytyi piirtää valkoisella liidulla valokohdat ja hiilellä varjokohdat.

Haasteellinen homma oli mittasuhteiden mittaaminen. Teorian ymmärsin, mutten osannut suhteuttaa sitä isoon paperiin. Sain viimeinkin hahmon oikeat mittasuhteet, mutta aikaa oli vähissä, joten minun täytyi nopsaan hahmotella valot ja varjokohdat luurankoon. Luuranko näytti hyvältä laihas-
ta olemuksesta huolimatta.

Tilan maalaus

Opettaja käski meidän etsiä huoneentila, jota alkaisimme maalata. Minä menin koulunyläkertaa ja heti löysin kohdan, jota halusin maalata. Paikalla oli valmiina maalausteline, joten otin sen myöskin mukaan.

Aluksi tein lyijykynällä kunnan sketsin ja seuraavalla kerralla aloin maalata akryyliväreillä. Tilan maalaaminen oli kivaa, mutta täytyi etsiä oikea värisävy (mielestäni minulla oli oikea, opettajan mielestä ei) Ei maalauksesta hassumpi tullut. Siitä ainakin tunnistaa mistä se on maalattu.

Valotus ja varjostus

Maalasin ensin mustalla maalilla pohjan, jonka päälle aloitin hahmottaa pääkalloa. Tehtävässä täytyi tehdä kokonaan val-

koisella akryylimaalilla pääkallon valo, -ja varjokohdat. Minulla taisi olla huonoa akryyli-maalaa, koska en oikein saanut voimakasta valkoista sekoitettua (valkoliimaan), joka tekee maalista sitkeämpää. Tämä työ on minusta hyvin tehty, varsinkin pääkallon muoto on onnistunut.

Kasvo maalaukset

Tällä kertaa maalattiin ihmisten ilmeitä. Sitä ennen täytyi harjoitella nopeita sketsejä lehdistä ja kirjoista. Harjoittelu auttaa kättä piirtämään joustavasti. Pohjia tulee neljä, joista kaksi maalattiin gessomaalilla valkoiseksi. Kaksi ensimmäistä maalausta (molemmat alhaalla) on varovasti ja kynämäisesti maalattu, kun taas toiset (yläpuolella) on maalattu rennommin. Tämä johtuu siitä, että opettaja näytti, että kasvoja voi tehdä antamalla vain palaa. Ylempiä kuvia tehdessä oli hauskaa. Toki alempiakin oli, muttei niin hauskaa kuin ylempät. Kaikista neljästä tykkään naisen kuvasta (oikea alakulma), koska sillä on paras ilme ja hieno tausta.

Akryylimaalaus

Kiinnitin isoon alustaan kankaan, jonka päälle maalattiin gesso-maalia. Kun alusta oli kuivunut, aloin maalaamaan niin, etten saanut sekoittaa värejä keskenään vaan vasta taulussa saamennä värit päällekkäin. Oli kivaa huomata, että värejä voi sekoittaa tälläkin tavalla. Tarkoitus oli tehdä abstraktia taidetta ja tämä tuntui mukavalta vaihtelulta.

Mustetyö

Tein kahdeksan kuvaa, jotka täytyi tehdä musteella. Opettaja antoi aiheet ja se piti piirtää puolessa tunnissa. Itse pidän musteen käytöstä, mutta vielä enemmän hiusterän käytössä. Tähän työhön käytettiin sivellintä. Ideana oli harjoittaa kättä siveltimen käyttöön. Koska aikaa oli puolituntia, ehdin piirtää paljon asioita. Niin paljon, että osa meni liian suttuisiksi. Mutta kyllä niissäkin erottuu hahmoja.

Kun kaikki kahdeksan oli piirretty, aloitin seuraavalla kerralla piirtää isommalle paperille. Siinäkin kädenjälki täytyi olla lennokkaista ja rentoa meininkiä. Innostuin ja yritin välttää liian tavarantoimittamista kuvaan. Lopputuloksesta tuli hauska kissakuva.

Kissan ajatukset